

“Rad imam težke naloge”

• Prevajalec **Srečko Fišer** je o svojem druženju z *Macbethom* decembra govoril na srečanju v ciklu Pogovori v sredo, ki ga prirejajo v Klubu PDG, v baru v gledališki zgradbi.

Lektor in dramaturg, v novogoriškem gledališču zaposlen že od leta 1981, ima za sabo veliko srečanj s Shakespearom: prevedel je njegove sonete in drame *Tit Andronik*, *Hamlet*, *Timon Atenski* ter *Romeo in Julija*. “Že od nekdaj imam rad težke naloge,” je pojasnil spraševalki, mladi dramatičarki **Maši Pelko**, tokrat tudi asistentki režiserja **Janusza Kice**.

Starejše prevode Fišer zmeraj pregleda šele na

koncu: “S pomočjo prejšnjih prevajalcev močne pridem do kake še boljše rešitve, ki se je sam nisem domislil, včasih me opozorijo tudi na kak spodrljaj. Neverjetno, kako neumne napake lahko storиш! Določeno besedo preprosto prebereš narobe, in to v tekstu, skozi katerega si šel že stokrat.”

Kritičen je do tistih odrških postavitev, ki izvirnikom nimajo skoraj več nobenega stika, naklonjen ni niti nasilnemu aktualiziranju klasike, ki je tako ali tako večna. Vendar poudarja: “Vsak nov prevod je sodobni tekst.”

Da je bil spopad s tragedijo v verzih poseben

Srečko Fišer

jevi prevodi pa so zelo stvarni, kar že samo po sebi pripomore k prav tako stvarni interpretaciji. To je pri težkih in usodnih besedah Shakespearovih likov velika prednost.”

Med mojstrovimi igrami, zanimivimi za uprizoritev, je Srečko Fišer omenil *The Two Noble Kinsmen*, ki še ni prevedena v slovenščino.

Se je pa njegovih prevodov Shakespearovih dram nabralo že toliko, da bi lahko izšle v knjigi. “Založnikov to danes ne zanima,” pravi Fišer. “Milanu Jesihu so prevode Shakespeara še natisnili, to je bilo tedaj še samoumevno, potem pa nič več.” • AG